

ת"פ 5127/09/19 - מדינת ישראל נגד אחמד נתשה

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 5127-09-19 מדינת ישראל נ' נתשה

לפני כבוד השופט אביחי דורון
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אחמד נתשה

הנאשמים

גזר דין

הנאשם הודה והורשע בגניבת משאית מתוך חניון סגור שהתרחשה בשנת 2019.

הרשעת הנאשם באה במסגרת הסדר טיעון, במהלכו תוקן כתב האישום ובמסגרתו הוסכם כי בכפוף לתנאים מסוימים הקשורים בתסקיר שירות המבחן בעיקר, תגביל עצמה המאשימה לעונש מאסר בעבודות שירות בן 8 חודשים כשהסגור חופשי בטיעונו.

להלן נוסח ההסכמה כפי שהוכתב לפרוטוקול:

"בכפוף לתסקיר חיובי הכולל העדר פתיחת תיקים נוספים, נטילת אחריות ושיתוף פעולה עם שירות המבחן, המאשימה תגביל עצמה לשמונה חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות בהתחשב בתקופה הממושכת בה שהה הנאשם במעצר נסכים לניכוי ימי המעצר במסגרת ההסדר".

תסקיר שירות המבחן:

שני תסקירים הוגשו אודות הנאשם, בראשון שיתף הנאשם פעולה באופן מצומצם ביותר, ובשני השתפרה גישתו, אף שיכולתו להתבוננות פנימית נותרה מוגבלת ביותר.

שירות המבחן התרשם כי ההליך הפלילי מציב גבולות לנאשם, לא נפתחו לו תיקים חדשים, הוא בעל יציבות תעסוקתית מרשימה ועובד באותו מקום בעשרים השנים האחרונות. עוד התרשם כי חלה הפחתה בגורמי הסיכון שצוינו בתסקיר

עמוד 1

הקודם, וכי קיים "שינוי בעמדותיו" של הנאשם.

שירת המבחן לא התייחס לאפשרות של טיפול בנאשם, אך ציין כי הנאשם מטופל במסגרת אחרת ביחס לעבירות אלימות במשפחה (נוכח בעיות במישור הזוגי, ואף שאין לנאשם הרשעות או תיקים פתוחים בתחום זה).

בהתחשב באלה, וברצונו של הנאשם לבצע של"צ המליץ על כך שירות המבחן, בתוספת ענישה נילוית על מנת לאפשר לו להמשיך בעבודתו ולחזק את שאיפתו לחיים נורמטיביים.

חוות דעת **הממונה על עבודות השירות** מצאה את הנאשם כשיר לריצוי מאסר בעבודות שירות.

טיעוני הצדדים:

המאשימה זיהתה את ההגנה על רכוש הציבור כערך מוגן שנפגע, זקפה לזכות הנאשם את הודאתו, החיסכון בזמן שיפוטי וגם היעדר תיקים פתוחים מאז העבירה, ואולם בהתחשב בפגיעה שנפגע בעל המשאית בפרנסתו (המשאית מעולם לא אותרה), ובשווי הגניבה, טענה כי מתחם הענישה נע בין 15-36 חודשי מאסר בפועל.

בהיעדר לקיחת אחריות מלאה, בהיעדר חרטה על העבירה, ובהיעדר אופק טיפולי כשירות המבחן נמנע מלהמליץ עליו נוכח התייחסות הנאשם, מצאה המאשימה שהיא אינה כבולה עוד בהסכמתה להגבלה לשמונה חודשי מאסר שירות בעבודות שירות.

באשר כך, ביקשה המאשימה לדחות את המלצת שירות המבחן בהיותה "לא קשורה" למדיניות הענישה בעבירה החמורה שנעברה, ולפיכך עתרה להטיל על הנאשם עונש ברף הבינוני נמוך של המתחם, דהיינו - 18 חודשי מאסר בפועל, בתוספת מאסר על תנאי, קנס והתחייבות.

הסנגור ציטט את ההסדר כפי שמופיע בראשית הדברים, וכן ציטט מהסכמה נוספת שהושגה ביום 6.2.22 (טרם הגשת התסקיר המשלים) וזו לשונה: "**בהסכמת הצדדים, אנו מבקשים לשלוח את הנאשם לתסקיר משלים הנאשם הצהיר לפרוטוקול שהוא ישתף פעולה באופן מלא עם שירות המבחן והוא מוכל להסכים לכל טיפול שיופנה אליו. הוא מצהיר בפה מלא שהוא לוקח אחריות מלאה באמור בכתב האישום והוא מביע צער וחרטה.**"

עוד טען כי התסקיר המשלים שהוגש הוא "חיובי לחלוטין", הנאשם משתתף באופן קבוע בטיפול "גם אם מדובר במניעת אלימות במשפחה" ובנסיבות אלה, כך הסנגור, "**ההסדר קיים.**"

לפיכך ביקש הסנגור לאמץ את המלצת שירות המבחן ולגזור על הנאשם של"צ או לחילופין להסתפק "**בעבודות שירות ברף הנמוך של השמונה חודשים.**"

הנאשם עצמו הביע צער על מה שהיה ואמר שהוא מבקש לשנות את עצמו בגללו ובגלל ילדיו.

דין והכרעה:

השאלה הראשונה שיש לענות בה היא מידת הפגיעה בערך החברתי המוגן.

בהתחשב בסוג הרכוש שנגנב, ערכו, והשלכות הגניבה על בעלי הרכוש - אי מציאת המשאית, מחד, ועובדת היות המשאית מבוטחת מאידך, אני קובע כי מדובר בפגיעה בשיעור בינוני - גבוה.

בנסיבות אלה אני מקבל את מתחם הענישה שמתחה המאשימה על עבירת הנאשם.

עם זאת, עלי לדון בשאלת תוקפו של ההסדר שהושג בין הצדדים.

ברור כי התסקיר הראשון שהוגש מוציא את ההסכם מתוקפו.

עיון מדוקדק בתסקיר המשלים מותיר את התשובה מעורפלת, היות ששירות המבחן כותב כי **"גם בשלב הזה התקשה אחמד לקחת אחריות על ביצוע העבירה בה מואשם אך לקח אחריות על מעורבותו הפלילית"...**

אני מוכן להניח לטובת הנאשם כי הוא לוקח אחריות גם על העבירה שביצע, לא רק על "מעורבותו הפלילית", ואף מתחרט עליה.

דהיינו - מבלי להיכנס לעובי הקורה ההסכמית שבין הצדדים, דבריו העמומים של שירות המבחן מחד, הצהרות הנאשם לבית המשפט מאידך, ומולם סיכום התסקיר המשלים כי קיים "שינוי בעמדותיו של הנאשם והפחתה בגורמי הסיכון", מטילים ספק בשאלה אם הנאשם הפר את ההסכמה בהתייחסותו לעבירה, ואני מוכן אף להניח, בהתחשב בעמידתו בתנאים האחרים, כי ספק זה צריך לפעול לטובתו.

יש לזכור גם כי הסכמת הצדדים לא הייתה מותנית בכך שהנאשם ישתלב בטיפול בשירות המבחן.

אין בכך, עם זאת, כדי לאפיין את יתר השיקולים בבואי לגזור את הדין:

· מידת הפגיעה בערך המוגן כפי שפורטה לעיל.

- אני דוחה את טענת הסנגור כי הנאשם נמצא בטיפול ולכן עומד בתנאי ההסכמה המאוחרת.
- "טיפול" אינו מינוח טכני, ובהיעדר קשר בין תחום הטיפול שהנאשם מצוי בו לעבירה שביצע, לא ניתן לזהות את המניעים העמוקים שאפשרו - או אף גרמו - לביצוע העבירה ולטפל בהם.
- בהיעדר טיפול רלוונטי עולה הסיכון להתנהגות דומה בעתיד, ומשקל הכובד בשיקולי הענישה עובר לגמול, ובמיוחד להרתעה הגלומה גם בענישה הנוכחית, ולא רק בזו הצופה פני עתיד.
- מאידך, העובדה שלא נפתחו לנאשם תיקים חדשים מאז ביצוע העבירה עשויה ללמד כי קיים בסיס להתרשמות שירות המבחן שהנאשם "שינה עמדותיו" ובמיוחד כי חל צמצום בגורמי הסיכון הנשקפים ממנו.
- יש לזקוף לזכות הנאשם גם היעדר עבר פלילי רלוונטי כאינדיקציה לכך שהנאשם לא היה צריך "לשנות את דרכיו" היות שאלה לא אופיינו בעבריינות בסיסית עוד קודם לעבירה וגם לאחריה.
- התקופה הממושכת בה היה הנאשם נתון בתנאי שחרור מגבילים.

באיון שבין שיקולים אלה אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר למשך 8 חודשים בניכוי ימי מעצר הנאשם, המאסר ירוצה בעבודות שירות לפי חוות דעת הממונה על עבודות השירות והנאשם יחל בריצוי ביום 3.11.22.
2. מאסר למשך 7 חודשים ואולם הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור בתוך 3 שנים מיום סיום עבודות השירות כל עבירת רכוש מסוג פשע לפי חוק העונשין.
3. מאסר למשך 3 חודשים ואולם הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור בתוך 3 שנים מיום סיום עבודות השירות כל עבירת רכוש מסוג עוון למעט החזקת נכס חשוד כגנוב. לפי חוק העונשין.
4. קנס בסך 7500 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתו, הקנס יקוזז כנגד הפקדה שהפקיד הנאשם ובהיעדר הפקדה ישולם עד יום 1.9.23.
5. אני מחייב את הנאשם להצהיר כי אם יעבור אחת מעבירות התנאי בתוך שנה מיום סיום ריצוי עבודות השירות, ישלם סך 10,000 ₪. יסרב להצהיר - יאסר למשך 10 ימים. הצהרת הנאשם נרשמה לפניי.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ד' תשרי תשפ"ג, 29 ספטמבר 2022, בהעדר הצדדים.